

ΚΥΨΕΛΗ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΡΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι: Δρ. ν. 6.

Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ φρ. χρ. . . . 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΘΩΩΝ ΡΕΝΤΖΟΣ

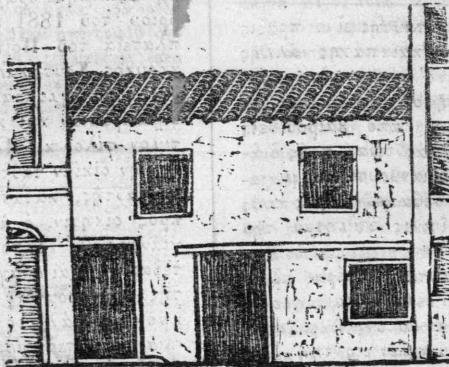
ΕΤΟΣ Γ'—ΦΥΛΛ. 19.

ΑΡΙΘΜΟΣ 43,

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 20 Ἰουλίου 1886

ΟΙΚΙΑ ΟΥΤΟΥ ΦΩΣΚΟΛΟΥ ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ.

Inconditu est aquilae nidus

Ἀνοίξατε... ἀνοίξατε τὴν θύραν τῆς οἰκίας,

Ὅπου ὁ μέγας ποιητὴς ΤΩΝ ΤΑΦΩΝ ἐγεννήθη!

Ἀνοίξατε τὴν ἱερὰν φάτιν τῆς διανοίας,

Ποῦ ἀπὸ τὴν δόξα δύο λαῶν μεγάλων ἐτιμήθη.

Τούρανοκάτοικου ἀετοῦ, ἡ φωλεὰ αἰς γῆν.

Ἐπεὶ προσκυντήριον στὴν ὄρφανήν πατρίδα:

Στάς ἐρχομένας γενεὰς δόξης μνημεῖον αἰς μένῃ

Ἐς μίαν τῆς ἀγάπης μας, στὴν μνήμην του σελίδα

Ἦ Ἰταλίαν, στὰ στήθη σου, τὰ δοξαζόμενα ὄσα του

Ἄν δείχνῃς ὑπερήφανη στὴ γῆ τῇ θαυμασμένῃ,

Ἄν ἔχῃς σὺ τὴν ὑστερὴν τοῦ τ ἄ φ ο υ κατοικίαν του,

Σ' ἡμᾶς ἡ πρώτη τῆς ζ ω ῆς κληρονομία ἀπομένει.

Τὸ κάλλιστον τοῦτο ποιητικόν ἠτοσχε-
διάθη ὑπὸ τοῦ πεφιλημένου ἡμῖν ποιη-
τοῦ κ. Διονυσίου Ἡλιακοπούλου, ὅτε, ἡ ἱερὰ
οἰκία, ὀριστικῶς ἐγένετο κτήμα τοῦ Δήμου
Ζακυνθίων.

Τὸ ἀξιότιμον δημοτικὸν Συμβούλιον, οὐ
ἐπαξίως προΐσταται ὁ εὐπατρίδης κυριος
Λουκάς Καρρέρ, καὶ περ γνωρίζον ὅτι ἡ
οικονομικὴ τοῦ Δήμου κατάστασις δὲν ἦτο
ἀνθηρὰ, συνεφώνησε, μετὰ τοῦ φιλοτίμου
κ. Δημόφρου, ἵνα, χάριν τῆς τιμῆς τῆς Ζακύν-
θου, ἡ ἱερὰ κοιτίς τοῦ μεγάλου πολίτου
Φωσκόλου, γίνῃ κτήμα τοῦ δήμου Ζακυν-
θίων. Ἱεροσουλία βεβαίως θὰ ἦτο ἡ κατεδά-
φισις τῆς οἰκίας, τὸ μόνον, οὕτως εἰπεῖν,
ζῶν μνημεῖον, ὅπερ τοῦ Φωσκόλου σώζεται
ἐνταῦθα, ἀφ' οὗ τὰ ὅσα προὔλαβε καὶ ἀπέ-
κτισεν ἡ Ἰταλία, ὅπως θεσθῆ εἰς τὸ Πάνθεον
αὐτῆς. Ἡ Ζακύνθος προσεπάθησε πολὺ ἀργὰ νὰ
ζητήσῃ αὐτὰ ἐπιστήμως, ὡς ὁ ἀναγνώστης
θελεῖ ἰδεῖ εἰς πραγματείας, ἧτις ἐν τῷ
προσεχεῖ φυλλαδίῳ τῆς «Κυψέλης» θὰ δη-
μοσιεύσῃ ὁ ἀγαθὸς καὶ εὐπαιδευτὸς νέος κ.
Γεώργ. Δ. Μάνσης.

Ἡ ἀγορὰ τῆς οἰκίας ταύτης εἶνε πράξις
παντὸς ἐπαίνου ἀνωτέρα καὶ πάσης ἄλλης
εὐγενεστέρα. Δι' ἐλπίδος δ' ἔχομεν ἵνα πάν-
τες οἱ τοῦ Κράτους ἄνθρωποι, κινούμενοι ἐκ
πατριωτικῶν αἰσθημάτων, ἀπὸ καιροῦ εἰς
καιρὸν δαπανήσωσι δραχμὰς τινὰς πρὸς διά-
σωσιν κημελιῶν, ἅπερ δεικνύουσι τὸ μεγα-
λεῖον τοῦ ἔθνους, ἢ τὸν σεβασμὸν, πρὸς τοὺς
ἀνθρώπους ἐκείνους, οἵτινες ἐτίμησαν τὴν
πατρίδα.

Ἐν Ἰταλίᾳ ἰδίως, γίνονται δεημέραι πλεῖ-
σταί ὅσαι περὶ Φωσκόλου μελέται καὶ δημοσι-
εύεται πᾶν ὅτι ἀφορᾷ αὐτῷ. Νομίζομεν
λοιπὸν καλὸν νὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὴν «Κυ-
ψέλην» τὰ πρακτικὰ τοῦ δημοτικοῦ Συμβου-
λίου καὶ ἄλλα σχετιζόμενα εἰς τὸ τοῦ οἰ-
κίματος ζήτημα.

Ἡ οἰκία, κειμένη ἐν τῇ πόλει, σχεδὸν
ἀπέναντι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ὑπεραγίας
Θεοτόκου Ὁδηγητρίας, μετὰ τῶν οἰκιῶν
τῶν ἀδελφῶν κόμητος Λούντζη καὶ Φ.
Δακρυροῦ, εἶνε πηλόκτιστος, μονόροφος
μὲ 2 παράθυρα, ἔχουσα μῆκος ἀπὸ Α πρὸς Δ
πόδας ἐνετικῶς 33, πλάτος 19, ὕψος 16.
Ἡ δὲ αὐλὴ 17 μῆκος καὶ 2 1/2 πλάτος.
Ἡ ξυλεια ἐν γένει εἶνε πεπαλαιωμένη καὶ
κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος σεταθρωμένη. — Δι-

αιρεῖται δὲ τὸ ἀνώγειον, διὰ ἐτοιμορρόπου
πλαστοτόκων, εἰς μίαν αἴθουσαν, ἔχουσα δυ-
τικῶς τὰ 2 παράθυρα καὶ ἀνατολικῶς δύο
θύρας, ἐξ ὧν, ἡ μὲν δίδουσα εἰσοδὸν εἰς τὸ
δωμάτιον, ἐνθα ἐγεννήθη ὁ μέγας Πολίτης,
ὅπερ ἔχει καὶ ἀνατολικῶς θύραν, δι' ἧς κατε-
βαίνει τις εἰς τὴν ἀλλὴν ἐνθα ὑπάρχει καὶ
φρέαρ· ἡ δὲ, δίδουσα εἰσοδὸν εἰς τὸ μαγη-
ρεῖον, ἔχει κλίμαξ, δι' ἧς ἀναβαίνει τις εἰς
τὴν ὑποστέγην, ἧτις εἶνε μονόπρακτος. — Τὸ
κατώγειον εἶνε μονόπρακτον ἔχει τὴν θύραν
τῆς εἰσοδοῦ καὶ μία παραθύρον καὶ ἐντὸς
φρέαρ. — Ἡ εἰσοδὸς τῆς οἰκίας εἶνε ἀρτικῶς.

Ἡ ἐν γένει οἰκία εἶνε πενιχρά. Πρὸ ἐτῶν
ἀνῆκεν εἰς τὸν Ι. Μπίτζαν. Εἰς τὸ παράρτημα
τοῦ ἀριθ. 380 τῆς ἐνταῦθα δικαστικῆς καὶ τῶν
εἰδησῶν ἐφημερίδος, ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ, τῆ 6 Σε-
πτεμβρίου 1881, ἐδημοσιεύθη, ἐνεκα χρέους,
τὸ πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ τῆς ἐν λόγῳ
οἰκίας καὶ ἡ ἔκδοσις τῆς ἀναγκαστικῆς κατα-
σχέσεως τῆς οἰκίας, δυναμὲ τῆς ἀποφάσεως
τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Ζακύνθῳ Πρωτο-
δικῶν ὡς ἐμπορικῶν. Ἡ οἰκία ἐξιτιμήθη
δραχμὰς 9000 ἀλλὰ ὁ δημοπραχικὸς πᾶροδρος
τὴν ἐξιτιμήσε δραχμὰς 7500. Τὴν 25 Ὀκτω-
βρίου τοῦ 1881 περὶ τὴν 10 π. μ. ἐν τῇ
πλατεῖᾳ τοῦ Ποιητοῦ, διὰ τοῦ δημοσίου
κήρυκος Χρυστάλη Γράσσου ἐτίθετο, ἐξω-
θεν τοῦ Δήμου, εἰς πλειοδοτικὴν
δημοπρατίαν καὶ κατεκυρώθη εἰς τὸν ἀξιό-
τιμον φίλον κ. Ἡλίαν Μακρῆν Παχυγιάννην.

Τὴν οἰκίαν ταύτην, ὡς ἐκ τῆς παλαιότη-
τος αὐτῆς, καταστάταν πράγματι ἀχρηστον
πρὸς οἰκήτην, ὁ ἀξιότιμος φίλος κ. Παχυ-
γιάννης, ὡς ἔμπορος, προὔτιθετο νὰ κα-
τεδαφίσῃ καὶ ἀναγεῖρῃ ἐπὶ τοῦ γηπέδου αὐ-
τῆς, νέαν κομψὴν οἰκίαν, ἵνα μὴ ἔχῃ νε-
κρὸν κεφάλαιον.

Διὰ τῆς κατεδαφίσεως τοῦ οἰκιδίου θὰ ἐγένετο
πράξις ὄντως ἱερόσυλος Διὸς, ὁ αὐθορμητὸς κ.
Δημόφρος Ζακυνθίων κ. Λουκάς Καρρέρ, ἀ-
πειποῖ ἔρηθ τὴν ἀδειαν, εἰπὼν, ὅτι ἐπρε-
πε νὰ ἐρωτήτῃ περὶ τούτου τὸν Δῆμον. Συμβού-
λιον. Ἡ ἀξίωσις πρᾶξις αὐτῆ τοῦ ἀξιότιμου
Δημάρχου ἐπληρώθη ἐνταῦθα, καὶ ὑπὸ πάντων
τῶν ἐν Ἰταλίᾳ θιασαστῶν τοῦ Φωσκόλου,
πρὸς οὗ, πάραυτα εἶχομεν γνωστοποιήτῃ τὴν
χαρμόσυτον εἰδησιν, ἧτις μεγάλως περι-
εποεῖ τιμὴν εἰς τὸν διακεκριμένον Δημάρχον.

Κατὰ τῆς ἰδέας τῆς κατεδαφίσεως τῆς οἰκίας
ἐντόνως διαμαρτυρήθη πρῶτος ὁ πεφιλημένος
ἡμῖν κ. Ἄνδρ. Μαρτζώκης διὰ τοῦ ποιητικῶ
ἐκείνου ἄρθρου, ὅπερ, ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ο ΠΑΡΑ
ΤΗΝ ΟΔΗΓΗΤΡΙΑΝ ΟΙΚΙΣΚΟΣ», ἐδημοσιεύθη

ἐν τῷ 21ῳ φυλλ. τῆς «Κυψέλης» καὶ ἀ-
κελύθως ἀνεδημοσιεύσε μετὰ προσθήκης εἰς
τὸ τέλος, ἵνα διανεμῇ αὐτὸ εἰς τοὺς κ. κ.
Συμβουλους. Ἴδου ἡ προσθήκη χάριν τῶν ἀ-
ναγνώστων τῆς «Κυψέλης»:

Ἔρος τὸ Δῆμος. Συμβούλιον Ζακύνθου
Συμπολιτῶν

Προσκαλεσθε ἐντὸς ὀλίγου ὅπου, ἀπορροισίτε
περὶ ἀντικειμένου, ὅπερ ἡ Ζακύνθος μετὰ ζήλοῦ
μητρικῆς, τοργῆς, συνῆλθῃ εἰς τὴν πρὸς αὐτὴν ἀγκύ-
πην σὰς, εἰς τὴν φιλοτιμίαν σας, καὶ οὕτως, ἡ ἱερό-
της ἀπατῆ παρ' ὁμῶν ζήλον θρησκευτικόν, ἐνθέρμον
ἐνδίαφρον. Οἱ συμπολίται ὁμῶν, ἐν τῷ φρονήματι ἐ-
τόλμησα νὰ διερωτήσω, πρὸς ὑμᾶς, ἔχουσι σήμερον
ἐπρηξιμένον τὸ βλέμμα, καὶ ἀναμεινύουσιν ἐναγωνίως
τὴν ἐτυμηγορίαν ὁμῶν. Ἐκ πάσης ζακυνθίας καρδίας,
ὑπὸ φόβῳ καὶ ἐλπίδων τιν ἰσχυρῶν ταύτην κατε-
χυμένῃς, μὴ μόνῃ ἐκφέρεται εὐχῇ, εἰς μόνος πόθος,
— νὰ διασωθῇ, νὰ διατηρηθῇ εἰς τὴν λατρίαν τῶν
Ζακυνθίων Ο ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΟΔΗΓΗΤΡΙΑΝ ΟΙΚΙΣΚΟΣ.

Ἡ διαμαρτυρήσις αὐτῆ τοῦ κ. Μαρτζώκη,
ἤρρεσε καὶ ἐπληρώθη ἰδίως τοῦ τῆς «Ἐλπίδος»
«Νέας Ἐφημερίδος», «Ἐστίας» καὶ ἐν τῷ
τελευταίῳ γνωστῷ συγγράμματι: De Natali, de
parenti, della famiglia di Ugo Foscolo
τοῦ περιφανοῦς φίλου, καθηγητοῦ Ca-
millo Antona Traversi, ὅστις λέγει ὅτι οἱ
Ἰταλοὶ καὶ οἱ ἐν γένει ἐρασταὶ τοῦ
Φωσκόλου, ἀπειλοῦσιν ὡσαύτως χάριτας καὶ
πρὸς τὸν διαπρεπῆ ποιητὴν κ. Ἄνδρην
Μαρτζώκην, ὅστις διὰ ἀξιολόγου καὶ λίαν
καταλλήλου αὐτοῦ φυλλαδίου, διαμαρτυ-
ρήθη ἐντόνως κατὰ τῆς κατεδαφίσεως τοῦ
οἰκίσκου, ἐν ᾧ ἐγεννήθη ὁ Φώσκολος.

Τὸ κατωτέρω ἐπίσημον ἔγγραφο περι-
ποιεῖ μεγάλην τιμὴν εἰς τὸν κύριον Δημάρ-
χον, οὗ καταφαίνεται ὁ ζήλος, ὅν ἔχει πρὸς
πᾶν ὅτι τιμᾷ τὸν ἡμέτερον τόπον, διὸ συν-
επίτωμεν αὐτὸ παντὶ Δημάρχῳ τοῦ Κρά-
τους. Ἀξίως δὲ ἐπαίνου εἶνε ὁ κ. Δ. Μάνσης
καὶ ὁ διακεκριμένος δικηγόρος κ. Ἰ. Πα-
παδάτος, οἵτινες, λαβόντες τὸν λόγον μετὰ
τὸν κ. Δημάρχον, ὑποστήριξαν τὴν φιλοπα-
τρίαν πρότασιν ἐπὶ δὲ ἀξίωσιν εἶνε ὅλοι
οἱ δημοτικοὶ Σύμβουλοι, οἵτινες ἐξουσιοδότη-
σαν τὸν κ. Δημάρχον ὅπως προβῇ εἰς διαπραγ-
ματεύσεις μετὰ τοῦ κτήτορος τῆς οἰκίας.

Συνεδρία 52
Ἀριθμὸς 191.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ Δήμου Ζακυνθίων
συγκείμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου Κυρίου Νικολάου Φα-
ραῦ, τοῦ Πρωτοκόλλου Κυρίου Ἀντωνίου Δ. Μα-
κρῆ καὶ τῶν μελῶν Κυρίων Ἰωάννου Παπαδάτου, Γε-

ωργίου Μακλάνου, Ἀναστασίου Φιλιπποπούλου, Σπυρί-
δωνος Μαυροῦδα, Ἰωάννου Λαβέρη, Θωμᾶ Λαβρινού,
Ἰωάννου Γεροντῆ, Ἰωάννου Πατριῆ, Διονυσίου Μά-
νση, Κωνσταντίνου Τορῆλου, Παύλου Μακρῆ, Ἰδῆ,
Ἀντωνίου Μπαμπάκου, Σπυρίδωνος Τσουκαλά καὶ Ἀ-
ναστασίου Μερκάτη.

Συνῆλθε σήμερον τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1885, ἐν
τῷ Δημαρχεῖῳ, πρῶτος καὶ τοῦ Δημάρχου κ. Αὐακᾶ
Καρρέρ.

Ἀκούσαν τοῦτον ὑποβαλόμενα εἰς τὸ Συμβούλιον
σπουδαῖον διὰ τὸν Ἑλληνισμόν, καὶ ἰδίως διὰ τὴν
Ζακύνθον ἀντικειμένου.

Γινώσκετε πάντες, λέγει, ὅτι ὁ Μέγας Ποιητὴς καὶ
φιλόσοφος Ὁδῆος Φώσκολος, εἶνε Ἕλληνας, καὶ δὴ Ζα-
κύνθιος. Γινώσκετε, καὶ ἰδίως ὅσοι εἰς Ἰσθμῶν περι-
βόητε τὴν Εὐρώπην, ἂν ὄχι ἄλλα μέρη τοῦ Κόσμου,
ὅτι εἰς ὅλα τὰ ἐξηγουομένη μέρη, πᾶν στοιχεῖον
καὶ μνημεῖον ὑπομνήσκον τοιούτους ἄνδρας, λαμ-
πρύναντες τὸν αἰῶνα ὑπ' ὃν ἐγεννήθησαν, καὶ διδά-
ξαντας τὴν ἀνθρωπότητα, θρησκευτικῶς διὰ παντὸς
μέσου καὶ θυσίας, διατηρεῖται εἰς τὴν ἀνεκράτην φυ-
σικὴν κατάστασιν του, ὅπως ὁ ἕνος περιηγητὴς λαμ-
βάνει ἀφορμὴν ἐξ αὐτῶν ν' ἀνακαλῆ εἰς τὴν μνήμην
του τὸν περιφανῆ ἄνδρα καὶ λαμδάνη ἀφορμὴν νὰ
μνησθῇ ὅτι τυχὸν ἄνηψ.

Τοιοῦτον μνημεῖον ὑπάρχει καὶ ἐνταῦθα.
Ἰφίσταται εἰσὶ τὴν ἀρχικὴν τοῦ κατάστασιν
ὁ οἶκος ἐνθα ἐγεννήθη καὶ παιδίον ἀνετρέφθη ὁ Φώ-
σκολος.

Πρὸ μνημῶν, τὸ οἶκον ταῦτο, ἐτέθη εἰς δημο-
πρασίαν πωλήσεως δι' ὀφειλὴν τοῦ κατόχου, κατεκυ-
ρώθη δὲ ὑπὲρ τοῦ Ἡλίου Μακρῆ Παχυγιάννη. οὗτος δὲ
ἐζήτησε τὴν ἀδειαν ἵνα κατεδαφίσῃ αὐτὸ, τὸ ἀνακο-
δομήσῃ ἐγὼ δὲ ἀναλογισθεῖς τὸν ἄνδρα ὅστις, ἐν αὐ-
τῇ εἶδε τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, καὶ διήνυσε τὸ πρῶτον
στάδιον τῆς ζωῆς, ἐνόμισα καθήκον μου ν' ἀναστειλῶ
τὴν τοιαύτην ἀδειαν, καὶ σὺς ζητήσῃ ἐν προκειμένῳ
τὴν γνώμην σας, διότι κατ' ἐμὲ, τὸ θεωρῶ ἱεροσουλίαν,
τὸ νὰ ἐκλείψῃ τοιοῦτον μνημεῖον.

Ἀκροασάμενον τὸν δημοτικὸν Σύμβουλον Κύριον
Διονυσίου Μάνσην, ὑποστηρίζοντα τὴν πρότασιν τοῦ
Κυρίου Δημάρχου καὶ διατεινόμενον ὅτι πράγματι εἰς
πληροσφῆται εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ ἄλλα μέρη τοιαύ-
τα κημελιὰ θεωροῦνται ἱερὰ, καὶ τηροῦνται εἰς
τὴν ἀρχικὴν τῶν καταστάσεων θρησκευτικῶς.

Τὸν Κύριον Ἰωάννην Παπαδάτον, ἐπιλεγόμενον δὲ
τὸ θὰ ἦτο θεβήλωσις ἡ ἑλληνισ τοιούτου ἐροῦκα κημελιῶν.
Τὸν Κύριον Ἀναστάσιον Μερκάτην, διατεινόμενον
ὅτι ὁ Κύριος Παχυγιάννης, δύνανται νὰ ἐκποίησῃ πρὸς
τὸν Δῆμον τὸ αὐτὸ οἶκον, δι' ὅσον πρὸς τὸ ἡγο-
ρασεν, ἀντὶ μικρῆς τιμῆς ὠφελείας.

Τὸν Κύριον Δημάρχον παρατηροῦντα ἐπὶ τῶν δὲν
πρόκειται εἰρῆ μόνον νὰ ἐξουσιοδοτήσῃ τὸν Δημάρ-

χον, όπως διαπραγματευθή μετά του Κυρίου Παχυγιάννη την αγοράν της εν λόγω οικίας, μετά δε τηνπραγματοποίησιν, θέλω σάς υποβάλει το εξαχόμενον, όπως ψηφίσετε το αναγκαίον διά την αγοράν ποσόν, και ταυτοχρόνως σκεφθίτε ποία δέον να γίνη χρήσιμη αυτής οικίας, ή μέσον διατηρήσεως αυτής εν τή αρχική αυτής καταστάσει πάντοτε, εις τρόπον ώστε αὐτή, είτε δι' επιγραφῆς, είτε και δι' άλλου τρόπου να υπομνησθή τόν εν αὐτῇ ἀνατεταλτα φαινόν 'Αστέρα.

Τό Δημοτικόν Συμβούλιον
Ἐκτιμῶν τοὺς ἀνωτέρω λόγους, καὶ ἀσπαζόμενον πλερέστατα τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου Δημάρχου.

Π α μ ψ η ρ ε ι

Ἐξουσιοδοτεῖ τούτων, όπως προβῇ εἰς τὴν ἐν λόγω διαπραγματεύσειν περὶ τῆς αὐτῆς οικίας.

(Παραλείπονται αἱ ὑπογραφαὶ)

Ὅ,τι ἀκριβῆς ἀντίγραφον

Ὁ Δήμαρχος Ζακυνθίων.

(Τ. Σ.) ΛΟΥΚΑΣ ΚΑΡΡΕΡ.

Ἄμ' ἐγένετο γνωστῇ ἡ ἐπιθυμία τοῦ κ. Δημάρχου πρὸς ἀπόκτησιν τῆς οικίας, ἀγνοούμενος πως, ἑλληνικαί τινες ἐφημερίδες ἔγραψον ὅτι ἡ οικία εἶχεν ἀγορασθῆ ἀπὸ τὸν Δῆμον Ζακυνθίων. Τὴν ψευδῆ ταύτην εἰδησιν τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, μαθόντες οἱ Ἰταλοὶ καὶ ἰδίως ἡ Fanfulla τῆς Ρώμης, ἐπήνεσε μεγάλως τὸ δημοτ. Συμβούλιον. Ἡ Napoli Letteraria ἔγραψεν ἐπίσης ὅτι εἰς τὴν πολυτίμον οικίαν ὑπάρχει μυσσεῖον, ἣν εἶχον διέσπευσε δι' ἐπιστολῆς, ἣτις ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ αὐτῷ περιοδικῷ τῆς Νεαπόλεως, ὁ καθηγητῆς κ. Δι Μέντος.

Καὶ ὁ διακεκριμένος οὗτος συνεργάτης τῆς «Κυφέλης» καθῆξ. Φ. Δι Μέντος, ἐδημοσίευσεν ἐν Κερκυρᾷ ἐγγλαφωρᾷ ἰταλικῆ φωνῆ ἀξιόλογον πραγματεῖαν φέρουσαν τίτλον Sulla Progettata demolizione della casa natale di Ugo Foscolo, ἣτις τοσοῦτον ἐπηνέθη ὥστε ὁ βήθεϊς φίλος, Camillo Antona Traversi ἀγεδημοσίευσεν ἐν τῷ Συγγράμματι αὐτοῦ De' Natali, de' Parenti ecc

Περὶ τῆς πραγματείας ταύτης τοῦ φίλου καθῆγ. τοῦ Δι Μέντου, ἐν τῷ ἑλληνικωτάτῳ περιοδικῷ «Ἐβδομάς» τοιοῦμενος μνείας ὁ ἀξιότιμος ἰατρός κ. Μ. Γρόλλος, συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς διασωσεως τοῦ πολυτίμου οἰκίσκου. Ἀξία δὲ παρατηρήσεως εἶναι καὶ ἡ σημειώσις, ἣν κάμνει ὁ ἰκανὸς καὶ φιλόπατρις διευθυντῆς τῆς «Ἐβδομάδος», ὅτι παρ' Ἑλληνισι ἐπικρατεῖ γενικῇ ἀκηδία καὶ περιφρόνησιν πρὸς πᾶν ἀντικείμενον ἱστορίας καὶ τέχνης τῶν μεσαιωνικῶν καὶ μεταγενεστέρων χρόνων.

Τέλος ἰδοὺ καὶ ἡ εὐλογημένη ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Συνεδρία 48

Ἄριθ. 281

Τό Δημοτικόν Συμβούλιον τοῦ Δήμου Ζακυνθίων, συγκείμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου Κυρίου Νικολάου Φαρασοῦ, τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ Κυρίου Ἀντωνίου Α. Μακρῆ καὶ τῶν μελῶν τῶν Κυρίων Ἰωάννου Παπαδάτου, Διονυσίου Μάνου, Ἀναστασίου Φιλιπποπούλου, Σπυρίδωνος Τσουκκαῆ, Ἰωάννου Διέστη, Πάυλου Ἀβούρη, Ἰωάννου Γεροντῆ, Παναγιώτου Μακρῆ καὶ Ἀντωνίου Μπαμπάκου.

Συνήλθε σήμερον τὴν 25 Ἰουνίου 1886 ἐν τῷ Δημαρχεῖο παρόντος καὶ τοῦ Δημάρχου Κυρίου Α. Καρρέρ Ἀκροαόμενον τούτων ὑποβληθέντα Ἐκτάσει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 191 ψηφισμάτος σας περὶ διαπραγματεύσεως τῆς παρὰ τοῦ Κυρίου Ἠλία Παχυγιάννη, ἐκχωρήσεως πρὸς τὸν Δῆμον τῆς εἰς αὐτὸν περιελθούσης διὰ δημοπρασίας, οικίας, ἐν ἣ ἐγεννήθη ὁ Μέγας Παιητής, καὶ φιλόσοφος Συμπολίτης μας Οὐγὸς Φώσκολος, προσεκάλεσα τὸν ἀνω ἰδιοκτήτην Κύριον Παχυγιάννην, μεθ' οὗ ἐν προκειμένῳ συνδιαλαχθεῖς, συνεπέριξα, προτείνας εἰς αὐτὸν τὴν ἐκχώρησιν καὶ ὑποδείξας αὐτῷ τὸν ἐθνικὸν καὶ ἐπαρχιακὸν σκοπὸν τῆς ἐκ μέρους τοῦ Δήμου ἀποκτήσεως τοῦ αὐτοῦ οἰκίσματος.

Ὁμολογῶν, Κύριοι, ὅτι εὖρον αὐτὸν εὐνοικῶς, ὑπὲρ πᾶσαν προσδοκίαν διακειμένον, καὶ χωρὶς ἐν λεπτομερείᾳ νὰ σὰς ἐθέσω τὰ μεταξὺ ἡμῶν ἐν προκειμένῳ ἀνταλλαχθέντα, ἀρκεῖ νὰ σὰς ὑποδείξω τὸ συμπέρασμα εἰς ὃ περιήλθομεν, ὅπως εὐθὺς ἐκ τούτου, κατιδέητε πῶσον γενναίως ὁ ἀνω ἰδιοκτήτης προσεφέρεθι.

Ἐυχραστῆται ἐνῆψ ἡ ἐν λόγω οικία ἐξετιμήθη δικαστικῶς, ἀντὶ νέων δραχμῶν 9000, αὐτὸς συγκρατῆθεται νὰ τὴν παρχωρήσῃ εἰς τὸν Δῆμον ἀντὶ μόνον 5000, αἰτινες ἀποτελοῦσι τὸ ποσὸν καθ' ὃ αὐτὸς τὴν ἠγόρασεν, οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ εὐχαριστεῖται νὰ λάβῃ τὴν πληρωμὴν του οὐχὲ εὐθὺς ὀλόκληρον, ἀλλὰ μόνον τὸ ἕμισυ τῆς ἰδίας, τὸ δὲ ἕτερον ἕμισυ εἰς τρεῖς ἐτησίαις δόσεις ἐπὶ τόκῳ 8 0/0.—Ὅστε ἐλέπετε ὅτι μὰς παρουσιάζει ὁ ἀνω ἰδιοκτήτης λαμπρὰν εὐκαιρίαν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦμένου. Διὸ καὶ τὸ Συμβούλιον τοῦτο ὁρεῖται βεβαίως, νὰ τῷ ἐκπράσῃ τὴν εὐχάριστιν αὐτοῦ.

Τό Δημοτικόν Συμβούλιον

Λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὸ ἀνω σχετικὸν ψήφισμά του ὑπ' ἀριθμὸν 27 καὶ ἀπὸ 7 Νοεμβρίου 1881 ἀγορὰν τοῦ Κυρίου Παχυγιάννη εἰς τὸν ὁ Εὐκρινόδικος ἀναφέρει καὶ τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τοῦ οἰκίσματος καὶ

Ἐπειδὴ ὡς καὶ διὰ τοῦ ἀνω ψηφισμάτος τοῦ ἐσκέφθη, ἡ οικία ἐν ἣ ἐγεννήθη ὁ βήθεϊς Μέγας Παιητής, Συμπολίτης μας, ὅστις ἐκλήσειν οὐ μόνον τὴν τόπον τῆς γεννήσεώς του, ἀλλὰ ὀλόκληρον τὸν Ἑλληνισμόν, ὁρεῖται νὰ μὴν ὄσον ἐνεστον εἰς τὴν ἀρχικὴν

κατάστασιν τῆς, ὅπως ὑπομνήσθη διὰ παντὸς τρόπου καὶ ἐπιγραφῆς τὸν ἐν αὐτῇ ἀνατεταλτα φωτόδου τὴν Ἀστέρα.

Ἐπειδὴ πράγματι ὁ Κύριος Παχυγιάννης κατέδειξεν εὐγενῆ αἰσθήματα, καὶ ἀφιλοκέρδειαν, τὴν ὁποίαν δεόντως ἐκτιμᾷ τὸ Συμβούλιον, ὡς ἐξετίμησεν αὐτὴν ὁ Κύριος Δήμαρχος, καὶ ὡς θέλει τὴν ἐκτιμῆσιν καὶ πᾶς πολίτης.

Παμψηφεῖ ἀποφασίξει

Α') Τὴν ἀντὶ τοῦ ἀνω ποσοῦ τῶν δραχμῶν νέων (5000) πέντε χιλιάδων ἀγορὰν τῆς ἐν λόγω οικίας, πληρωτέαν τῶν μὲν ἡμίσειον ἅμα τῇ συντάξει τοῦ συμβολαίου, τῶν δὲ ἑτέρων, πληρωτέαν εἰς τρεῖς ἐνιαυσίους ἴσας δόσεις, ἐπὶ ἐτήσιῳ τόκῳ 8 0/0, καὶ συνεπιπέσει εἰς βῆρος τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τοῦ ἐφεταμένου προϋπολογισμοῦ δραχμᾶς νέας 2500, αἰτινες πρόκειται νὰ πληρωθῶσιν ἐφέτος, διὰ τῆς λοιπῆς δὲ θέλει ληφθῆ ἡ φροντίς ὅπως συμπεριληφθῶσιν εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας ἐτησίους προϋπολογισμοὺς, καὶ ἐξουσιοδοτεῖ τὸν Κύριον Δῆμαρχον ἕνα προβῆ καὶ ἐκτελέσῃ τὰ συνεπῆ.—καὶ

Β') Ἐκπράξῃ τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ εὐχάριστιν αὐτοῦ πρὸς τὸν διαληφθέντα Κύριον Ἠλίαν Παχυγιάννην διὰ τὴν ἐν προκειμένῳ καλὴν αὐτοῦ πρόθεσιν καὶ γενναϊότητα. Ἀνατίθῃσι δὲ εἰς τὸν Κύριον Δῆμαρχον ἕνα γίνῃ ὁ διαρρηθὲς παρ' αὐτῷ, τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐκπράσεων τοῦ Συμβουλίου.

(Παραλείπονται αἱ ὑπογραφαὶ)

Ὅ,τι ἀκριβῆς ἀντίγραφον

Ὁ Δήμαρχος Ζακυνθίων

(Τ. Σ.) Α. ΚΑΡΡΕΡ

Ἰδοὺ καὶ ἡ ἔγκρισις τοῦ νομαρχοῦντος Ἄριθ. 284.

Ἐν Ζακύνθῳ 3 Ἰουλίου 1886

Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Νομάρχης Ζακυνθίου

Πρὸς τὸν Δῆμαρχον Ζακυνθίου

Μετὰ τὴν ἔγκρισίν μας περιβέβλημεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 281 πρᾶξιν τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, δι' ἣς καὶ διὰ τοῦ ἐν αὐτῷ λόγους, ὅς καὶ ἡμεῖς εὐρίσκομεν ἀποχρηστάς, ἐπιτίπτει εἰς τὸν κύριον Δῆμαρχον ἕνα ἀντὶ τοῦ ποσοῦ δραχμῶν πέντε χιλιάδων (5000) πληρωτέον τῶν μὲν ἡμίσειον ἅμα τῇ συνομολογήσει τοῦ συμβολαίου, τῶν δὲ ἑτέρων δραχμῶν 2500 εἰς τρεῖς ἐνιαυσίους ἴσας δόσεις ἐπὶ τόκῳ 8 0/0 ἀγορασθῆ παρὰ τοῦ Δήμου ἡ οικία ἐν ἣ ἐγεννήθη ὁ Μέγας Φώσκολος πρὸς τιμὴν καὶ μνήμην τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἐπ' ᾧ χορηγήσαμεν εἰς βῆρος τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τοῦ ἐφεταμένου προϋπολογισμοῦ τὴν προσήκουσαν πίστωσιν.

Τὴν περαιτέρω τῆς παρούσης ἐνέργειαν καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου ἀνατιθέμεθα τῷ Κυρίῳ Δημάρχῳ.

Ἐπιστρέφονται τὰ σχετικὰ

Ὁ Νομαρχῶν Γραμματεῦς

Δ. ΖΕΡΒΟΣ

Διὰ τὸ ἀκριβῆς τῆς ἀντιγραφῆς

Ὁ Ζακυνθίων

(Τ. Σ.)

Α. ΚΑΡΡΕΡ

Παραδημῶν κατ' αὐτὰς ἐνταῦθα ὁ διακεκριμένος φίλος Μαρκήσιος Ἀδριανὸς, υἱὸς τοῦ γεροστιαστοῦ Colocci, λοχαγὸς, ἀνὴρ λόγιος καὶ φιλέλληνας, καὶ εὐχαριστούμενος διὰ τὴν ἀγορὰν τῆς οικίας, ἐν τῷ ἅμα ἀπηρῆυσεν πρὸς τὸν κ. Δῆμαρχον τὴν ἐξῆς ὠραίαν ἐπιστολήν:

Ἀξιότιμε Κύριε Δήμαρχε

Τὸ ψήφισμα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ζακυνθίων, δι' οὗ παρεδέχθη παμψηφεῖ τὴν ὑποβληθεῖσαν ἑμμετέραν πρότασιν πρὸς ἀπόκτησιν τῆς οικίας ἐν ἣ ἐγεννήθη ὁ Φώσκολος, εἶναι γεγονός λίαν εὐχάριστον εἰς πάντας τοὺς ἐκτιμῶντας τὴν Μεγαλοφυίαν καὶ λατρεύοντας τὸ ὄραϊον.

Ὁ Δῆμος Ζακυνθίων, διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἀξιοῦται τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς Ἰταλίας, ἣτις θαυμάζει τὸν Φώσκολον, ὡς ἐάν τι μεγαλειότερον αὐτῆς ποιητῶν, οἷτινες μετὰ τῆς πνευματικῆς αὐτῶν ἀναγεννήσεως, ἐγένοντο πρόδρομοι τῆς πολιτικῆς τῆς Πατρίδος μου ἀναγεννήσεως.

Ἐπιθυμῶν κατὰ τι νὰ συνεργῆσω εἰς τὴν ἐντιμὴν ταύτην ἑμμετέραν πρᾶξιν, παρακαλῶ τὸ διαπρεπὲς Δημοτικὸν Συμβούλιον, ἕνα μοι ἐπιτραπῆ νὰ θέσω εἰς τὴν πρόσψιν τῆς οικίας τοῦ Φωσκόλου σχετικῆν ἐπιγραφὴν καλλιτέχνης εἰργασμένην καὶ κεκοσμημένην μετὰ τῆς εἰκόνης τοῦ Φωσκόλου, ἐνεστίει δὲ τὰ πάντα ἐκ μαρμαροῦ.

Ἄν δεχθῆτε εὐμενῶς τὴν μικρὰν μου ταύτην προσφορὰν, ὑπόσχομαι, ἄνευ οὐδεμιᾶς δαπάνης τοῦ Δήμου, νὰ πραγματοποιήσω τὴν ἐργασίαν. Τὸ σχέδιον ὡς καὶ τὴν ἐπιγραφὴν θὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἑμμετέραν ἔγκρισιν, συναμα δὲ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας, θέλω λάβει τὰς σχετικὰς ὁδηγίας παρὰ τοῦ μηχανικοῦ τοῦ ἑμμετέρου δήμου.

Πισποῦν ὅτι θὰ τυχῶ εὐμενοῦς ἀπαντήσεως, ὑποσημειοῦμαι

Ἐν Ζακύνθῳ τῆ 3/15 Ἰουλίου 1886.

Εὐπειθέστατος

(Σ.) ΑΔΡΙΑΝΟΣ ΚΟΛΟΤΣΗΣ

Ἀθήμαρον, Διὰ τὸ ἀκριβῆς τῆς ἀντιγραφῆς

Ὁ Δήμαρχος Ζακυνθίων

(Τ. Σ.) Α. ΚΑΡΡΕΡ

Ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Δημάρχου ἔχει οὕτω πως Ἄριθ. 790

Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Δήμαρχος Ζακυνθίων

Πρὸς τὸν Κύριον Ἀδριανὸν Κολότσην

Μετ' εὐχραστῆσεως, ἔγγων, Ἀξιότιμε Κύριε, τὸ πε-

μεχόμενον τῆς ἀπό 3)15 οδούσας αἰτίας, δι' ἧς πᾶν εὐμενῶς προσφέρειτε ἵνα συμπληρώσῃτε τὴν περὶ τῆς μνήμης τοῦ περικλημένου ἡμῶν τε σοῦ, Ἑλλησι, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἐπίσης Ἴταλοῖς, μεγάλου ἀοιδου καὶ φιλοσόφου, ὅστις μετὰ τὴν γενέτερον γῆν πρώτῃν ἤρπασε τὴν ἀδελφὴν Ἴταλίαν, μεθ' ἧς προαιώνιοι ἀδελφικοὶ δεσμοὶ ζισθημάτων καὶ θυσιῶν, συνδέουσι τὰ δύο ἔθνη, καὶ συνεπᾶς μεθ' εὐγνωμοσύνης ἀπεκδεχόμεθα τὴν ἐγκάρδιον προσφορὰν σας, ἐκφράζοντες τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν τε καὶ ολοκλήρου τοῦ τόπου.

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 7 Ἰουλίου 1886.

Πρόθυμος

Ἄρχηγος Ζακυνθίων

A. KAPPEP

Ἐπειδὴ ὁ ποιητὴς Α. Μαρτζώκης ὕψωσε τὴν φωνὴν κατὰ τῆς καταδρασίσεως τοῦ οἰκίματος, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ἀξιότιμον κ. Δημαρχον, ἐθεώρησε πρέπον νὰ εὐχαριστήσῃ αὐτῷ διὰ τῆς ἐξῆς ἐπιτολῆς:

Ἐπιτολὴν Ἰκρίων Δημαρχον Ζακυνθίων
 Ἀξιότιμε Κύριε Δημαρχε,
 Ἡρόδοτος, ἀρχαῖον ἔπος, καίτοι ἐγνωστον τὰς ἀγὰρας τοῦ ἡρώδου, διαβέβαιον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔχει, ἔτι τόσον αἰσθητικῶς μου, μεθ' ὧν τὰς ἐπιτολὰς συνεμμερόσων, μετ' ἐμοῦ ἀγαλλόμενοι ἐπέπουσι σύμμετρον ἐπιτολῶν.

Τὸ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔχει, ἔτι τόσον αἰσθητικῶς μου, μεθ' ὧν τὰς ἐπιτολὰς συνεμμερόσων, μετ' ἐμοῦ ἀγαλλόμενοι ἐπέπουσι σύμμετρον ἐπιτολῶν.

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 3η Ἰουλίου 1886.

Ὅλος ἡμέτερος

A. ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς
 Ὁ Δημαρχος Ζακυνθίων
 (Γ. Σ.) A. KAPPEP.

Τὸ εὐχαριστήριον, ὅπερ ὁ κ. Δημαρχος ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Παχυγιάννην δημοσιογόνον, καὶ ἡμεῖς δημοσίᾳ ἐκφράζομεν αὐτῷ τὰς εὐχαριστίας καὶ ἐπαινεσομεν αὐτὸν διὰ τὴν ἀριλοκρεδείαν του.

Ἀριθ. 775

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Δημαρχος Ζακυνθίων

Πρὸς τὸν Κύριον Ἡλίαν Μακρὴν Παχυγιάννην
 Κατὰ σχέσιν τῆς πρὸς τὸν Δῆμον ἐκχωρήσεως τῆς οἰκίας ἐν Ἡγεοννήθῳ Ὁ Μέγας Φώσκολος, καὶ ἦτις περιήλθεν εἰς τὴν ιδιοκτησίαν σας, μετ' ἀρχαῖς εὐχριστίας ἐπιτελούμεν διὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου τὸ ἀπαραίτητον καθήκον, ὑπερ ὑπεδείξαμεν εἰς τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον, καὶ τὸ ὅποιον ὁμοφώνως καὶ πᾶν ἀπομένους ἀπεδέξατο τὸ αὐτὸ Συμβούλιον, τοῦ νὰ ἐκφράσωμεν ἱμῶν ἀπερίηκτα τὸ εὐχρῆσθαι διὰ τοῦ ἡμῶν ἀριθ. 28 ψηφίσματος, τὴν ἀκραν αὐτοῦ εὐχρῆσθαι καὶ εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν ἀριλοκρεδείαν, τὴν ὅποιαν ἐν προκειμένῳ εἰδείξατε ἀποδιδόντες εἰς τὸν ἐθνικὸν σκοπὸν, ὃν τὸ Συμβούλιον πρᾶξιθετο διὰ τῆς ἐν λόγῳ ἀποκτήσεως τῆς αὐτοῦ οἰκίας.

Τὴν εὐχρῆσθαι ταύτην τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν, καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ἐκφράζοντες ἱμῶν, Κύριε, διὰ τοῦ παρόντος εὐχόμεθα ἵνα τὸ καλὸν παράδειγμα σας εὖ μὴ μνηστᾶς εἰς τὰ κοινωφελῆ ἔργα.

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 4 Ἰουλίου 1886

Πρόθυμος

Ἄρχηγος Ζακυνθίων

A. KAPPEP

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς
 Ὁ Δημαρχος Ζακυνθίων

(Γ. Σ.) Τὸ Συμβούλιον ἐγένετο εἰς τὰς 10 Ἰουλίου ὑπ' ἀριθ. 17216, πράξεις Συμβουλευτικοῦ κ. Ἀνδρέου Στρούζα.

Τὰς κλεῖς τῆς οἰκίας ἀπὸ τινος κατεῖχεν ὁ κ. Α. Μαρτζώκης, νῦν δὲ ὅτε ἀνήκον εἰς τὸν δῆμον, ἐπιστρεφῶν αὐτὰς, διὰ τῆς ἐξῆς ἐπιτολῆς, τῷ κ. Παχυγιάννῃ.

Ἀξιότιμε Κύριε Παχυγιάννη

Ἡ ἀριλοκρεδεία, μεθ' ἧς ἠελησάτε νὰ παραχωρήσῃτε εἰς τὸν ἡμέτερον Δῆμον τοῦ μεγάλου Ζακυνθίου τὸ οἰκίμα, ὅτινος μέχρι πρὸ ὀλίγου ἔχετε τὴν τιμὴν ν' ἀποκαλιθεῖ ὁ κτήτωρ, εἶνε πράξις εὐγενῆς καὶ γενναίας, ἣν ἡ μήτηρ τοῦ Φωσκόλου βαθέως ἐξετίμησε, καὶ ἦτις δικαίως ἐπιστάσατο ἐπ' ὑμᾶς τὸν ἐπαινον τῶν συμπολιτῶν σας.

Ἐπιτρέφον ἡμῶν σήμερον τὰς κλεῖς τοῦ ἐν λόγῳ οἰκίματος, ἄς ἀπὸ τινος εὐρησιθῆτε νὰ καταθέσῃτε εἰς χεῖράς μου, καὶ ἀφ' ὧν, σὲς τὸ ὁμολογῶ, μετὰ λύπης ἀποσπᾶμαι, καθήκον μου Σαρῶ νὰ ἐκφράσω ἡμῶν μετὰ τῶν Ζακυνθίων τσαυτὰς ἐνθέτους εὐχαριστίας, ἐπὶ τῇ ἀξιεπαίνῳ ἡμῶν ἀριλοκρεδείᾳ, ὅσον

ὅσο ἠθέλησε ὑπὲρ τοῦ πόθου, εἰς πρᾶγμα ποιοῦναι τοῦ οἰκίμου μεγάλου, διὰ ταῦτα συνετάξατε.

Πισθεύσατε, σὲς παρακαλῶ, εἰς τὴν ζωῆν ὑπόληψιν, ἣν τρέφω πρὸς ὑμᾶς, συνάμα δὲ εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην μου.

Ἐν Ζακύνθῳ, τῇ, 15η Ἰουλίου 1886.

Ὅλος πρόθυμος

A. ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ.

Νῦν ὁ ἱερὸς οἰκίσκος εἶνε κτήμα τοῦ δήμου Ζακυνθίων καὶ πάντες οἱ ἐκτιμῶντες τὰς ἐθνικὰς δόξας, ἀγαλλόμενοι καὶ εὐχόμενοι ἵνα πάντες οἱ δῆμοι, μμουμενοὶ τὴν τῆς Ζακύνθου, διατώτῃ πᾶν ὅ, τι περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὴν πατρίδα.

Ζακυνθιοὶ τινες εἶχον αἰετοὺς ἐστραμμένον τὸ βλέμμα ἐπὶ τοῦ οἰκίμου τούτου, καὶ, μετὰ λύπης, ἐξεφράζοντο διὰ τὴν ἀμελείαν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς. Ὅτε ἐνταῦθα πρὸ ἑτῶν ὁ Ἰταλικὸς στόλος ἦλθε μετὰ τοῦ πρίγκηπος Θωμᾶ, καὶ τὸ πλῆρωμα μετὰ θρησκευτικῶν ζήλου ἤθελε νὰ ἰδῆ τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀνδρέου ἐκείνου, ὅστις τόσα ἔπραξεν ὑπὲρ τῆς Ἰταλίας, ὁ διαπρεπὴς ἱστοριογράφος κ. Χιώτης ἀνῆρτησεν ἐπὶ τῆς οἰκίας χάριτην μετὰ σχετικῆς ἐπιγραφῆς, ἣν ὁ τότε ιδιοκτήτης κ. Μπίττας ὀργίλως ἔσχιμεν. Ὁ τύπος τῆς Ζακύνθου, οἶον τὸ «Κόσκινο» ἢ «Ἐλπίς» καὶ ἡ «Φιτιτοκά» ἐξέφρασαν εὐχὴν ἵνα ἐτίθετο τοὺς ἀχρῶν ἐπιγραφῆ ἐπιτῆς οἰκίας, ἐδίως δὲ πικρῶς κατὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐξεφράσθη ἡ «Φιτιτοκά» (ἀριθ. 10), ὅτε χάριτην τῆς οἰκίας ταύτης, ἐπιπολιὰς τις Ἰταλὸς περιηγητῆς, τῷ 1882, ἐξῆυρισε τὴν Ζακύνθον δια τῆς ἐφημερίδος τῆς Κατάνης Democrazia (ἀριθ. 55), καὶ, μετὰ τῶν διαφορῶν κατὰ τῆς Ζακύνθου ἀδικῶν συκοφαντιῶν, ἔλεγε, ὅτι καὶ ἐν Ζακύνθῳ εἶνε ἀγνωστον τὸ ὄνομα τοῦ Φωσκόλου!! καὶ ἡ οἰκία ἐν ἧ ἐγεννήθη!

«Κατ' ἀρχὰς μὲν, ἔλεγε, ἡ «Φιτιτοκά», εἰς τὸν Ἰταλὸν περιηγητὴν, ἔχει ἀδικον, καθότι εἶνε ἀδύνατον νὰ ὑπάρχῃ Ζακύνθιος νὰ ἀγνοῇ ὅτι ὁ Φώσκολος εἶνε Ζακυνθιος, ἐκτός ἂν ἠ-πράγματον περιηγητῆς ζένον τινά ὄλως δι' ὅλου ἡ ἀγράφωτον. Ἐν Ζακύνθῳ ὑπῆρχον λέσχαί(*) κφερούσαι τὸ ὄνομα Φώσκολος καὶ σήμερον «Φώσκολος» ὀνομάζεται καὶ τὸ δημοτικὸν νῆμα θεάτρον. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν οἰκίαν ἐν ἧ ὁ

(*) Καὶ τὴν σήμερον ὑπάρχει λέσχη ὀνομαζομένη ΦΩΣΚΟΛΟΣ καὶ τὸ τυπογραφεῖον ἐν ἧ ὑπὸται ἡ «Κυψελῆ» ΦΩΣΚΟΛΟΣ καλεῖται. Πρὸς τιμὴν τοῦ ποιητοῦ εἰσέτι ἀκούει τις ἄνδρας φέροντας τὸ ὄνομα ΟΥΓΙΟΣ καὶ γυναικὸς καὶ ἄνδρας τὸ ὄνομα ΦΩΣΚΟΛΟΣ.

ὁ Φώσκολος ἐγεννήθη τοῦτο εἶνε πιθανόν, κα-» ὅτι πράγματι ὀλίγοι τὴν γνωρίζουσι καὶ κα-» ταβιάζῃ τοῦτο τὴν Ζακύνθον. Ἀλλὰ τὸ αἴτιον οὐδεὶς ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ, ἣτις ὄφειλε νὰ ἀγορά-» σῃ τὴν οἰκίαν, ἀφοῦ εἶνε μικρᾷ, ἢ τοὺς ἀ-» χριστοῦ νὰ ἔσῃ ἐπιγραφῆν, ἵνα μάθοσι πάν-» τες τὴν οἰκίαν ταύτην, καὶ ἡ ὁδὸς ἐκείνη» νὰ λάβῃ τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου τούτου» ποιητοῦ..... Δὲν εἶνε ἐντροπὴ νὰ μᾶς» ὑβρίζουν οἱ ξένοι ὅτι ἀγνωστοὶ τὴν οἰκίαν» ταύτην; Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ κατέχων αὐτὴν» κ. Παχυγιάννης, δὲν θά τὴν ἐπισκευάσῃ» νὰ ἀλλὰ θά τὴν διατηρήσῃ ὡς εἶνε, μάλιστα,» πρᾶξις ἔργον θά ἦτο, νὰ μὴ τὴν ἐνοικιάσῃ,» νὰ ἀλλὰ νὰ θέσῃ πλάκα, καὶ νὰ τὴν θεωρήσῃ» ὡς πολῦ τιμὸν πρᾶγμα, καὶ οἱ ξένοι οὗτως» νὰ μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαθείας θά τὴν ἐπι-» σκεφῶσι. Χάριν τοῦ Φωσκόλου σήμερον ὁ» Ζακύνθος τιμᾶται ἀφ' ὅλον τὸν κόσμον. Ὁ» Φώσκολος ἀπέδειξε εἰς τὸν κόσμον ὅτι ἡ» Ἑλλάς ἀκόμη δύναται νὰ δώσῃ ποιητὰς ὡ-» ψηφέτας. Καὶ ὅμως ἐνῷ ἐπρεπεῖν ἐνταῦθα νὰ» τοῦ ἔχομεν ἐν δῶγμα δὲν τοῦ θέσομεν οὐδέ» νῆμα ἐπιγραφῆ! » (Ἀρ 10, Ἰουν. 22, τοῦ 1882)

Εἰς τὸν ἀγαθὸν ἐκείνον Ἰταλὸν κατὰλλη-» λον ἀπάντησιν ἔδωκε καὶ ὁ κύριος Ἰωάννης» Καρβελᾶς, διὰ τῆς ἐφημερίδος Corriere di» Catania (ἀριθ. 144). Ἡ Μοῦσα εἰσέτι ἔδωκε» δεινοὺς ὁστουὺς εἰς διαφόρους, (*) δι' ὧν κατε-» τόξευαν τὴν Ζακύνθον, ἣτις ἡμέλει διὰ τὴν» διάσωσιν τῆς οἰκίας τοῦ ἀοιδοῦ τῶν Χαρί-» των καὶ τῶν Τάφων. Περὶ τῆς οἰκίας» τοῦ Φωσκόλου ἐν τῇ Ronda τῆς Βερῶνης» (ἔτος 3 ἀριθ. 29) ὑπάρχει ἀρθρον καὶ τὸ» σχέδιον τῆς οἰκίας ὑπάρχει καὶ ἐν τῷ» πρώτῳ τόμῳ τῆς πολυτίμου βιογραφίας τοῦ» ἡμετέρου Φωσκόλου γεγραμμένης ὑπὸ τοῦ δι-» σκεκκριμένου Gilbert de Winckels καὶ ἐν τῷ» συγγράμματι Dei Natali, de' Parenti, della» famiglia di Ugo Foscolo ὑπὸ τοῦ γυλλο-» στοῦ λογιῶν ἐν Ῥώμῃ καθηγητοῦ Camillo» Antona Traversi. Γνωρίζων ὁ φίλος ποιητῆς» Α. Μαρτζώκης τὴν ἐπιθυμίαν, ἣν ἔχουσιν οἱ» Ἴταλοι διὰ τὴν ἱεράν ταύτην κοιτίδα προσ-» ἐφερον ὡς δῶρον τοῖς ἐκεῖ θαυμασταῖς τοῦ» Φωσκόλου, μέσον τοῦ ἐν Ῥώμῃ Ταξ. Κυρίου» Δ. Bianchini, μετὰ τῆς ἐξῆς ὠραίας λατινικῆς» ἐπιγραφῆς:

Inconditus est aquilae nidus.
 (Ἄζετος ἢ φολεῖ τὸ αἶτος)

(*) Ὁρα Σ. Ἀσβιάζι: La casa di Ugo Foscolo Zante ἐν τῇ Ronda τῆς Βερῶνης ἔτος 3 ἀρ. 29

ήτις τὰ μάλα ἤρσεν εἰς ὄσους φίλους τὴν ἤκουσαν.—τῆς οἰκίας τοῦ Ποιητοῦ πιστότατον καὶ ἐπιτυχὲς ἐκ ναστοχάρτου ὁμοίωμα, συμπεριλαμβανόμενον καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ ἐν λόγῳ οἰκήματος, ὅπερ κατεσκεύασε καὶ ἐδώρησε πρὸς τὸν κ. Μαρτζώκη· ὁ φίλος καὶ τυπογράφος τῆς «Κυψέλης» κ. Σπυρ. Ν. Καφοκέφαλος, ὃν ἐπίσης συγκαίρομεν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου του, καὶ τὸ ὅποιον λίαν ἐπαινέθην ἐν Ῥώμῃ, ὑπὸ ἐποψίν καλλιτεχνικὴν, πρόκειται, ὡς ἔγραφεν ἐκείθεν ὁ κ. Βιαγκίνης, ἀπαντῶν εἰς τὸν ἡμέτερον φίλον, κατεύχαριστῶν αὐτὸν διὰ τὸ πολύτιμον δῶρον του» νά ἐκτεθῆ εἰς τὸ δημόσιον ἐν τῷ Palazzo Vecchio, ἐν Φλωρεντία, καὶ κατατεθῆ ἐν τῷ ἐκεῖ Μουσεῖῳ, συγκαταριθμούμενον οὕτω μεταξὺ τῶν ἐν αὐτῷ σωζομένων καὶ διατηρουμένων φωσκολιανῶν χειμηλίων, ἧ ἐν οἰσθόησθε ἄλλω Μουσεῖῳ τῆς Ἰταλίας.

Ἰδοὺ ἐν μεταφράσει ἡ ἐπιστολὴ δι' ἧς ὁ φίλος ποιητὴς συνώδευσε τὸ ἀνωτέρω δῶρον αὐτοῦ:

Ἐγ. Ζακύνθῳ, τῇ 24 Μαρτίου 1885 (ἔ.ν.)

Ἀξιότιμῃ Κυρίε,

Ἦλθον νὰ σοῦ ἀναγγέλω τὴν ἀγορὰν τῆς οἰκίας Φωσκόλου, ἀλλὰ τοῦ ἄνθρωπου Ζακυνθίου προσκληθέντος, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ Κράτους, ὅπως συνεισέγκῃ εἰς τὰς ἐθνικὰς ἀνάγκας, ἐν ταῖς κρίσεσι ταύταις τιμῆς, ἃς διεργάζετ' ἡ ταλιπάρωσ ἀπὸ τῆς προσφυλῆς ἡμῶν Ἑλλάδος, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐπιστεφάσκει τὴν ἀνάγκην ν' ἀναβῆλθ' ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν τὴν πραγματοποίησιν ἐκείνου, ὅπερ ἡμέτερος ἀπεργάσατο.

Ἐἰς τῶν συμπολιτῶν μου, ἀσχαλούμενος πρὸς ἴδιαν τέρψιν πρὸς τὴν κατασκευὴν ἔργων ἐκ ναστοχάρτου, εἰς τὴν ἀνάγκην, ὡς λέγει, τῆς κατὰ τῆς κατασκευῆς τοῦ ἐσθουῦ οἰκήματος διαμικτυρλώσεώς μου, κατεσκεύασε, πρὸς χάριν μου, καὶ εὐπορήθη νὰ μοὶ δωρήσῃ, ἐκτελεῖ, καὶ πινάκιστον αὐτοῦ ὁμοίωμα.

Τὸ ὁμοίωμα τοῦτο, ἐν ᾧ συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ οἰκήτου, λαμβάνω τὴν σὺλμπν νὰ προσφέρω, δι' ἡμῶν ἡμετέροισιν ἑταίμοις τοῦ ἔργου, ὡς δι' ἑνὸς τῶν ἐξωχωτέρων μεταξὺ ἡμῶν, — ὅπως οἱ Ἰταλοὶ οἱ ὁμοίως σεμνύονται, καὶ δικαίως, ὅτι κατέχουσιν τὸν μεγαλοπρεπεῖ τῶρον τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἡμεῖς σεμνύμεθα, κατέχοντες τὴν ταπεινὴν αὐτοῦ κοινιδίαν, δύναντι νὰ βλέπωσι τὸ μικρὸν δωμάτιον, ἐν ᾧ ἐκεῖνος εἶδε τὸ φῶς, καὶ ψύσωσι, οὕτως εἰπεῖν, διὰ τῶν δακτύλων τὴν σφηνὴν καὶ μικρὰν ἐκείνην θύραν, δι' ἧς διήλθεν ἡ δόξ' ἢ τὴν ἡ Ἰταλία σήμερον ἐμπερικλείει εἰς τὰ ἀθάνατον αὐτῆς Πάνθηρον.

Ἐπὶ τῇ ἐλπίδι, ὅτι ἡ προσφορά μου, εὐτελής μὲν αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν, πλὴν κεκτημένη πλείστην ἀξίαν, δι' ἐκεῖνο, ὅπερ περιεῖχ' ἔχει τὴν ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν τοῦ ἐμπεριεχόμενου, ἀποδοχῆς, λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀποσείλω τῶν σήμερον, μείον τοῦ ἐν Βενεθῆσιν Πρακτορείου τοῦ Αἰγρ. Λούδ, μικρὸν κινώτων, ἐμπεριεχόν τὸ ὁμοίωμα τῆς ἐν λόγῳ οἰκίας, ὅπως ποιήσεται ταύτης τὴν χρῆσιν ἐκείνην, ἣν ἠθέλατε νομίσει μάλλον κατέλληλον καὶ ἐμπρέπουσαν.

Δεῖξασθε, κτλ.

Ὅλων: Ἰμέτερος;
Α. ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ.

Τῷ Ἀξιότιμῳ Κυρίῳ
Κυρ. Ταξ. Α. Βιαγκίνῃ

Γεν. Διευθ. ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ τῶν Ἐξωτερικῶν

Εἰς Ῥώμην.

Οἱ Ἰταλοὶ πάντοτε ἐρωτῶσιν ἂν ἡ Ζάκυνθος τιμᾷ τὴν μνήμην τοῦ Φωσκόλου καὶ ἂν ὑπὲρ αὐτοῦ ὑπάρχῃ μνημείον. Τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἔκαμε τῷ 1841 καὶ ὁ φιλέλληνας Σηβερλιανὸς Φογάτζης, οὗ τὸ ὄνομα εἶνε συνδεδεμένον ἰδίως μετὰ τῆς Ἑπτανήσου, πρὸς τὸνεύμαινον ἰδιοφυλοῦ κ. Ἰωάννην Δομνεσγίνην· οὗτος δ' ἐστεῖλεν αὐτῷ ὤφραϊαν ἀπάντησιν, ἧτις ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ ἀξιολόγῳ περιοδικῷ Album Ionio (σελ. 363) ὅπερ ἐν Κερκύρᾳ ἐξέδοτο ὁ ἴδιος Φογάτζης.

Ὁ ἀείμνηστος Φ. Τζουλάτης σκοπὸν εἶχε νὰ ἐγείρῃ μνημείον ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Γεωργίου Α. πρὸς τιμὴν τοῦ Φωσκόλου, εἰργασμένον ὑπὸ τοῦ διασήμου γλύπτου Γεωργίου Βρούτου. Ἡ διαπραγματεύσις εἶχεν ἀρχίσαι, καὶ τὸ μεσάζον μεταξὺ δημάρχου καὶ καλλιτέχνου πρόσωπον, ἦτο ὁ φίλος ζωγράφος κ. Σ. Πιλέακῆς. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ἐπιθυμία του αὐτὴ ἔμεινε ἀπραγματοποίητος, καθότι ἐνεκα κομματικῶν ἐρίδων, κατέλειπε τὴν Ζάκυνθον ὁ δὴμαρχος Τζουλάτης.

Τὴν μνήμην τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες ἠγάπησαν τὴν πατρίδα, ἃς τιμῆσωμεν. Τὸ καλλιτεχνικὸν μνημείον ἐγείρομενον πρὸς τιμὴν αὐτῶν, εἶνε τιμὴ μας, καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς πᾶν ὅ,τι εἰς αὐτοὺς ἀνήκει, εἶνε τρανὴ ἀπόδειξις ἐξευγενισμοῦ. Ἀδιόφορον ἂν τινα τῶν ἀντικειμένων φαίνονται πενιχρὰ ἢ ποταπὰ· εἶνε αὐτὰ ἐκεῖνα μνημεία μεγαλοπρεπεῖ, μνημεία ἐθνικῆς δόξης, μνημεία ἐνθαρρυνσεως διὰ τὴν νεολαίαν.

Σ. ΔΕ ΒΙΑΖΗΣ

Ἐγ. Ζακύνθῳ, 20 Ἰουλίου 1886.

Τυπογραφεῖον ὁ ΦΩΣΚΟΛΟΣ Σπ. Καφοκέφαλος,